Karikatür

HAYAL ÂLEMİNDE:
Sulh kızı — Ha geldim, geleceğim!..

— Azizim, bizim meslekte karar yoktur, sabahtan akşama ne olacağı belli olmaz, onun için daima tedbirli bulunuruz..
— Poletikacı mısın?..
— Ne münasebet, rasathane memuruyum!..

ANKARA MEKTUBU

AH CIGARA AH:

Cigara, yine en aziz arkadaşlarımızdan birisini daha aldı götürdü; bittabi ben de bu korkudan mendeburu bıraktım. Son zamanlarda cigaradan gidenler okadar çoğaldı ki, hepsinin ardından korku belâsı birer müddet tütünü terkeder olduk. Yani, ifadem de anlatıyor ya, her tanıdığın veya arkadaşın arkasından cigara bırakılıyor, biraz sonra dayanılamayıp yine başlanıyor. Hani söz aramızda, şu dakikada bile sol elimin iki parmağı arasında dumanı tütüp duruyor.

Cigara, her gün kendisile dudak dudağa yaşayıp, derdimizi, sevincimizi beraberce paylaştığımız bir hayırsız arkadaştır. Sevinçli zamanınızda daima beraberdir. Fakat ihtiyarladınız, yahut hastalandınız mı? doktorunuz, yakınlarınız sizi bu kötü dosttan behemehal ayırmaya çalışırlar. Haklıdırlar; çünkü size yaptığı zararı onlar daha iyi görürler. Vaktaki artık tesirini gösterdiğinden dolayı siz de onun fenalığını anlarsınız ve huzurunuzdan defedersiniz ama, kaç para eder? İş işten geçmiştir ve siz yatağa serilmişsinizdir. İşte o iyi gün dostunun mahiyetini anladığınız için onu zaten siz istemezsiniz, isteseniz de ondan eski tadı alamadığınız için nefret edersiniz. Onun, insan için kötü dosttan daha hallice olduğunu söylerler; inanmayın, o zaten dost değil, düşmandır.

Ben cigaraya düşmanım; o benim en iyi arkadaşlarımı benden ayırdı. Onunla şimdilik dostluk münasebetlerimi kestim, fakat henüz siyasî münasebetlerimiz devamdadır. Niyetim, onu da kesmektir; Allahım bana kuvvet ver!

★

VAH RAKI VAH:

Rakı, votka, konyak gibi içkilerin de vücuda zararları göz önünde. Keskin bir sirkeciğin bile küp gibi bir nevi taşa zararı olursa, ispirto gibi kuvvetli, keskin bir nesnenin mide gibi etten yapılmış bir tuluma vereceği zararı artık siz düşünün!

Hoş, şimdi rakı ve konyağın zararı katmerleşti. Öyle ya, tahribatı eskisi gibi yalnız vücuda değil, ayni zamanda da keseye olacaktır. Hele derecesi yükseldikçe fiyatının da o nisbette fazlalaşması var ya. Dayanabilirsen aşkolsun. Artık; «keskin sirke küpe zarar» yerine «keskin içki hem vücuda, hem keseye zarar» demeliyiz.

★

★

PAZAR GÜNÜ BAKKALLARI:

Şu Karadeniz uşakları açık göz insanlardır ve çalışkan, zeki, pratik kimselerdir doğrusu. Onlar bizim Ankarada bilhassa Yenişehir canibinin pazar günü kahramanlarıdır. O gün bakkallar kapalı ya. Bunların gûya lokanta gibi addolunup o günlerde açık bulunmalarına müsaade edilir; fakat bana sorarsanız bal gibi bakkaldırlar. Bir bakkalde ne bulunur; peynir, zeytin, pastırma, yoğurt, helva, hattâ yağ, yumurta vesaire değil mi? Bu, onlarda da vardır. Onların lokanta kısmı değil, bakkallık kısımları faaliyettedir. Bizim gibi dalgacılar, bir gün evvel tedarikli davranamıyacaklarından dolayı oraların pazar günleri için daimî müşterileridir. Kesilmiş sinirli en âdî nevi pastırmayı, zeytini ve diğer bazı şeyleri oralardan birinci nevi fiyatına almıya mahkûmuz. Geçen hafta bunların birinden yumurta alacaktım; baktım şöyle bir etikete: «Günlük yumurta»!

— Aman, dedim, ver on tane!

Aldık, eve geldik kırdık. Filhakika günlüktü; fakat mübarekler otuz günlüktü.

Zaparta

No. 413 CİLT: 16 SENE: 8 FİYATI 10 KURUŞTUR 25 İKİNCİTEŞRİN 1943

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400. üç aylığı 200 kuruştur

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

AMERİKA HARP İŞGALİNDEN KURTULAN DOST MEMLEKETLERE ELBİSELERİNİ GÖNDERECEKMİŞ....

Amerika — Al şunu da rahat et.... Zenginin eskisi fukaranın yenisidir!.. [Gazetelerden]

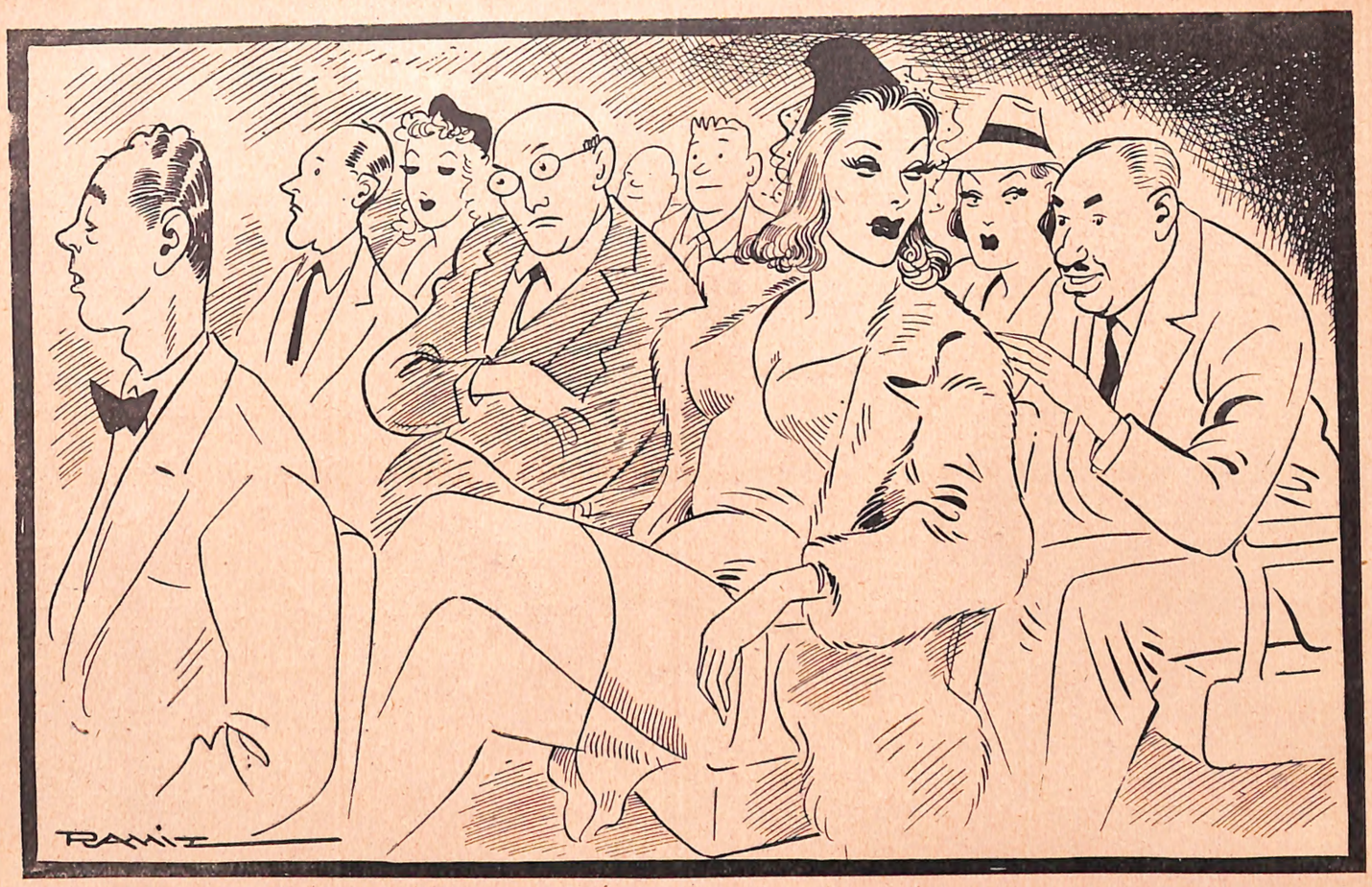

— Affedersiniz bayan, lûtfen şapkanızı çıkarır mısınız, bizi rahatsız ediyor...
— Görmenize mi mâni oluyor?..
— Evet, karım ona bakmaktan filme bakamıyor!...

Kanun Dairesinde...

SOKAKTA giderken torbalı bir adam yanımıza yaklaşıyor. Saatı sorduktan sonra:

— Yolculuk var da, diyor, trene yetişemem diye korkuyorum.

Yalnız saatı söylemekle kalmıyarak akşama çok vakit bulunduğunu, treni kaçırmak korkusu olmadığını ilâve ederek adamcağızı tatmin ediyor, üstelik bir de hayırlı yolculuk temenni ediyorsunuz.

Söz açılmıştır. O biraz alarğadan yürüyerek devam ediyor:

— Yol parası yetmiyecek diye korkuyorum, memlekete götürülecek bir iki ilâç da var. Şu torbayı alıversenize. Bularda böyle şey yoktur. Antika gibi bir şeydir. Ucuz da veririm.

Bakıyorsunuz bir kıl torba... Pek antika gibi değil ama, siyah zemini üstünde hiyeroğlif gibi kırmızılı, sarılı işlemeler var. Eh, çarşıda, pazarda işe yaramaz değil. Mademki adamcağız da yolcu, hem onun için hayırlı, hem herhalde, ucuz vereceğinden dolayı sizin için...

— Şuna yirmi lira verin de alın.

Bir çul torba için yirmi lira! Hakikî değerini bilmiyorsunuz ama, adam avlamıya çıkmış bir hinoğlu karşısında bulunduğunuza şüphe yok. Fakat senelerdenberi hinoğullarının envaile uğraşa uğraşa yorulduğunuz için sadece:

— Ucuz ama, bana yaramaz, diyorsunuz ve ayni yola gitmekte devamla beraber aranızdaki mesafeyi uzatmıya çalışıyorsunuz...

Fakat, biraz sonra o yine söylüyor:

— Torbada iki buçuk kilo da kahve var... Onu da beraber vereceğim.

Nihayet, iki kâğıtlık kıl torbaya yirmi lira istiyen madrabazın iki buçuk kilo kahveye kaç yüz lira istiyeceğini merak ediyor ve fiyat soruyorsunuz.

Fakat hayret! O bu defa saf bir tavırla:

— Kaça olacak, inhisar fiyatına. Kilosu altı liradan on beş mi eder, nedir?

Evet, hakikaten hayret ki, hayret! Bir hinoğlu karşısında bulunduğunuzu zannederken karşınızda bu defa, mamut fili gibi, belki dünyada emsali kalmamış bir masum adam çıkıyor ve hattâ bunu söylüyor da:

— Boynumuz kanuna bağlı. Devletin dediğinden fazla istiyecek değilim ya... Allahtan korkmasam başımdan da mı korkmam...

Bukadar olağan üstü bir hemşeriyi boş döndürmek istemiyorsunuz:

— Mademki yolcusun.. hadi ayak üstü bir alış veriş yapıverelim bari, diyorsunuz. Fakat o cevap veriyor ki, kahveyi ancak kıl torba ile beraber satabilir. Yalnız satması mümkün değildir. Çünkü alacağı ilâçların fiyatı, çünkü şu, çünkü bu... vesaire vesaire... Zihninizden bir hesap yapıyorsunuz. Kıl torba iki liradan fazla eder mi? Bilinmez... Belki. Buna benzer keçe kilim parçalarının antika diye nelere satıldığını unutmamak lâzım. Maamafih tahmininiz gibi iki kâğıttan fazla etmese de torba ve kahvelerin ikisi birden otuz beş lira yapıyor. Kahveleri kara borsadan almıya kalksanız - ki, ne siz bu kanunsuzluğu yaparsınız, ne de karşınızdaki doğru adam - iki buçuk kiloya yine otuz beşten aşağı vermiyeceksiniz. Kanunî ve vicdanî mesuliyeti ve türlü türlü tehlikeleri de caba. Halbuki burada sokak ortasında hiç kim seden çekinmeden gayet temiz ve doğru, her türlü kanunlara uygun bir iş görüyorsunuz.

İkiniz de memnun, biribirinize esenlik ve hayırlı yolculuk diliyerek ayrıldıktan sonra Arabın meşhur devesini hatırlıyorsunuz:

Deveyi bir akçeye satmıya yemin etmiş olan Arap onu, boynuna asılmış bir kedi ile beraber satılığa çıkarıyor ve tellâla bağırtıyor:

— Deve bir akçeye, kedi yüz akçeye.. İkisi beraber satılık..

Pazar yerindeki hacı babalar başlarını sallıyarak esefleniyorlar:

— Ne ujuz ne ujuz şu deve...

Akıl Hocası

Turhalda M. Y.

«Kadınlarla karşılaştığım zaman gözlerim parazit yapıyor. Acaba sebebi ne?»

CEVAP:

Dimağınızın anteninde bir bozukluk olacak. Radyo tamircisine müracaat ediniz.

★

Sivasta A. T.

«1. Delicesine seviyorum, fakat sevilmiyorum.

2. Kendim sarışınım, acaba sarışınla mı, esmerle mi evleneyim?

3. Otuz yaşından evvel mi, sonra mı evlenmeli?»

CEVAP:

1. Akıllıca seviniz, sevilirsiniz. Ceylânı ürkütmiye gelmez!

2. Kumaş mı alıyorsunuz, kadın mı?

3. Hangi yaşta keseniz elverişli olursa..

★

Sivasta M. T.

«Sesim güzeldir, sinema artisti olabilir miyim?»

CEVAP:

Bizim horoz da güzel ötüyor ama henüz sesli filime geçmedi. Sinemacılık olmıyan yerde artist olur mu?

Erkek — Sevgilim, sen benim için bir hayalsin..
Kadın — Halbuki ben hakikat olmayı nakadar isterdim?!...

velâkin boynundaki o mel'un hayvan olmasa...

Evet sizin için «ne ucuz ne ucuz şu kahve, fakat yanındaki o mel'un kıl torba olmasa... Maamafih vicdana ve kanuna aykırı bir tarafı yok ya.. bu da yine iyi bir şey...

* * *

Gazetede bir ilân okuyorsunuz:

«... da şukadar odalı, konforlu, kaloriferli bir apartıman arıyorum. İçinde satın alınacak bir miktar eşyası da bulunmak şarttır.»

Bu ilân hayalî değildir, sevgili okuyucularımdan son birkaç gün içinde ona tesadüf edenler olmuştur herhalde. Bunu böyle bir kiralık apartımanı olanlara haber vermek için yazmıyorum. Çünkü herhalde daha ilânın çıktığı gün mal sahibi ile kiracı arasında pazarlık ve mukavele olup bitmiş olacaktır. Pazarlık tabiî o bir miktar eşya için... Herhalde bunlar arasında bizim kıl torba gibi antikadan madut kıymetli levhalar ve sigara tabakları bulunacaktır... Kira bedeli kanunda ne diyorsa tabiî odur...

* * *

Hem de bu ilânda olduğu gibi göz önünde, açık güneş altında, ne güzel biribirimizi, kanunları ve devleti aldatıyoruz.

KARİKATÜR

Ezinede Ş. K.

«1. Çalışmadan zengin olmak için ne yapayım?

2. İki çocuklu bir dul kadın var, evleneyim mi?»

CEVAP:

İki çocuklu dul kadın zengin olsa gerek. Bu suretle istediğiniz devlete çalışmadan konarsınız!

★

Manisada Y. T. T.

«Çirkin bir kız beni seviyor, ben de onu seviyorum; fakat babam beni güzel bir kızla nişanladı. Ne yapacağımı şaşırdım: seviştiğim çirkin kızı mı kaçırayım, nişanlandığım güzel kızla mı evleneyim?»

CEVAP:

Yazı mı, tuğra mı usulüne müracaat edersiniz. Kısmet hangisi olursa onunla evlenirsiniz.

★

Ilgında İ. S.

«Elli lira alan bir memurum, evlenmek istiyorum, aldığım para bayanın ayakkabısına yetişmiyecek..»

CEVAP:

İyi ki, bunu evlenmeden akıl ettiniz. Evlendikten sonra, karı koca, teker ayakkabı ile dolaşmıya mecbur olurdunuz.

★

Adanada A. B. C.

«kendim beyaz olduğum halde zenci bir kadın seviyorum. Evlenirsem bana gülerler mi?»

CEVAP:

Siz böyle bir zekâya malik olduktan sonra, zenci ile değil, beyaz ile evlenseniz yine gülerler.

★

Konyada T. H. O.

«Niçin kadınlar erkeklerden daha fazla rüya görürler?»

CEVAP:

Erkeklerden ziyade uyuyup dinlenmiye vakit bulabildikleri için.

Çankırıda S. C. A.

«İstanbul tramvayları yolcusuz mu kaldı ki, kadın biletçiler istihdam etmeyi düşünüyorlar?»

CEVAP:

Yolcusuzluktan değil, yolsuzluktan buna mecburiyet hâsıl olsa gerek: tramvaylar son günlerde gelin arabası gibi nazlı nazlı gittiklerinden yolculara zamanlarını hoş geçirtmek için bu güzel usulü keşfetmiş olacaklar!

★

Lâpsekide F. K. E.

«Sinemadan çıkarken bana bir kadın kolunu çarptı, sonra da hiddetle dönüp terbiyesiz dedi...»

CEVAP:

Hakkı var: Eğer terbiyelice hareket etseydiniz siz onun koluna çarpacaktınız!

Akılhocası

MİHVER ORTAKLARINDA AYAKLANMALAR VAR.. (Gazetelerden)..

Dümenci başı — Ayaklanmayın, devriliriz!..

Erkek — Her millet harp sonrası için hazırlanıyormuş...
Kadın — Oku da ibret al... Kavgalarımızın sonunda bana bir şey hazırladığın yok!...

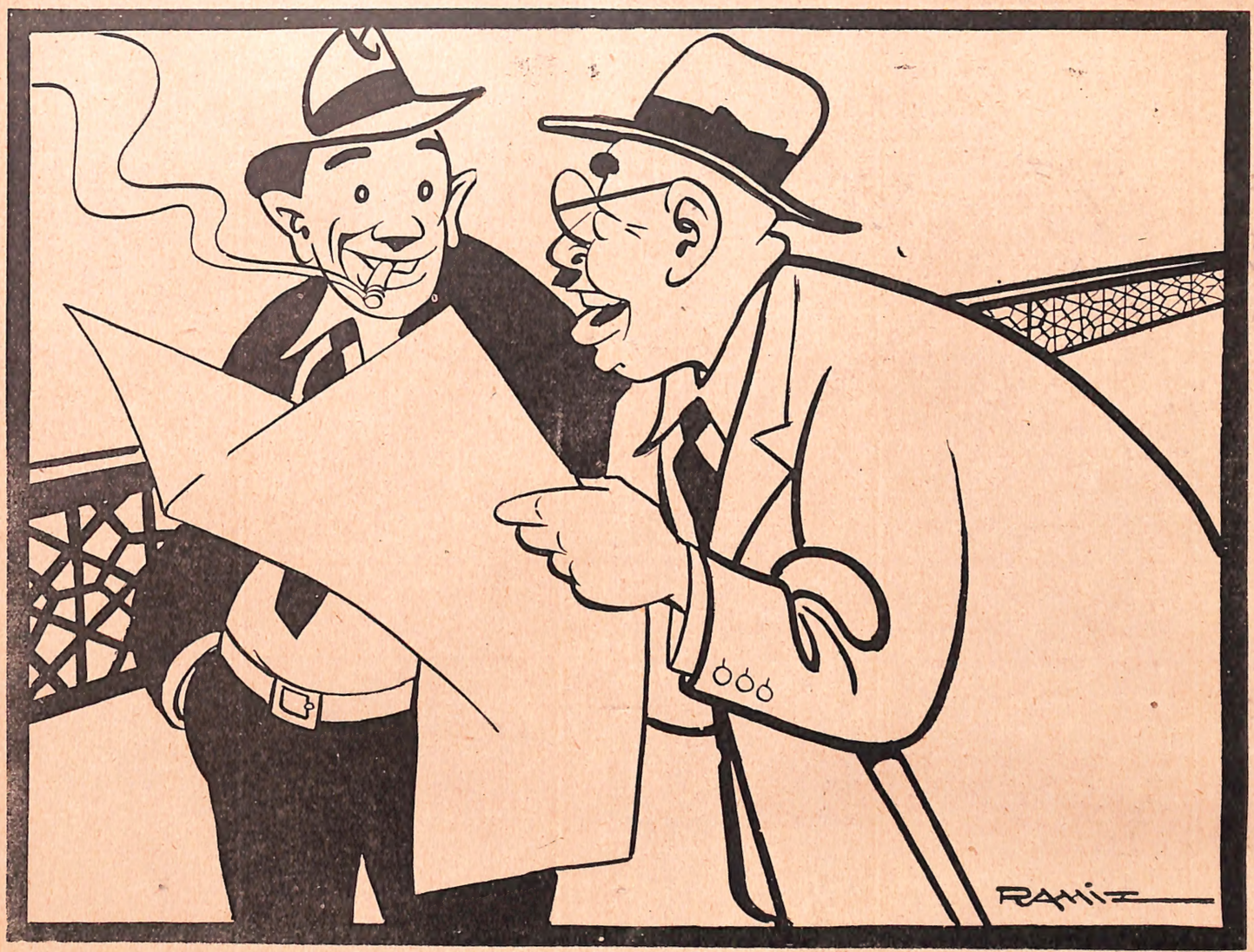

— Bugünlerde yine her akşam biri kesiliyor..
— Yine cinayet mi?..
— Hayır, havagazı ile terkostan bahsediyorum!...

Kimse DUYMASIN

Devlet hakkı

— Müstahsiller henüz devlet hakkını vermemişler, bunun için dar, değişmez gelirlilere ucuz gıda maddeleri dağıtmak işi gecikecekmiş. Mahsuller toplanalı aylar oluyor, müstahsiller devlet hakkını vermek için ne bekliyorlar?

— Ne bekliyecekler? Bizim keseye davranmamızı!

— O da ne demek?

— Şu demek ki, onlar devlet hakkını verinciye kadar biz onların vereceği hakkı peşin para ile tıkır tıkır ödiyeceğiz, ondan sonra da onlar borçlarını kendi ceplerinden veriyorlarmış gibi ödiyecekler!

ÇAMDEVİREN

MUHTEKİRİN DEFTERİNDEN

Biliriz biz hayatın usulü âdabını,
Gel de sen bizden öğren terakki esbabını.

Tahsilini bitirsen, bitirmesen de, dostum,
Defterini derleyip rafa koy kitabını.

Gemisini kurtaran bir kaptana tayfa ol,
Seyre çık kâinatın, tulû ü mehtabını.

Sahili selâmete erişince arama
Ne sanat erbabını, ne meslek ashabını;

İnsanlığın icabı, himaye etmek üzre,
Ne uzak dostunu sor, ne yakın ahbabını;

İlk işin akrabanı kayırmak olsun senin:
Sen harca, versin onlar âleme cevabını!

Böyle gayret edersen, dostum, iki cihanda
Akraba kayırmanın görürsün sevabını.

Sağ cebinden aktarmış olursun sol cebine,
Onlara verdiğinin hiç tutma hesabını!

Böylelikle servetin, kudretin artmış olur,
Velâkin işitmez ol âlemin hitabını.

«Kaside yaz!» diyene, Çamdeviren, sözüm bu:
Harp zamanı kapattık biz kaside babını.

ÇAMDEVİREN

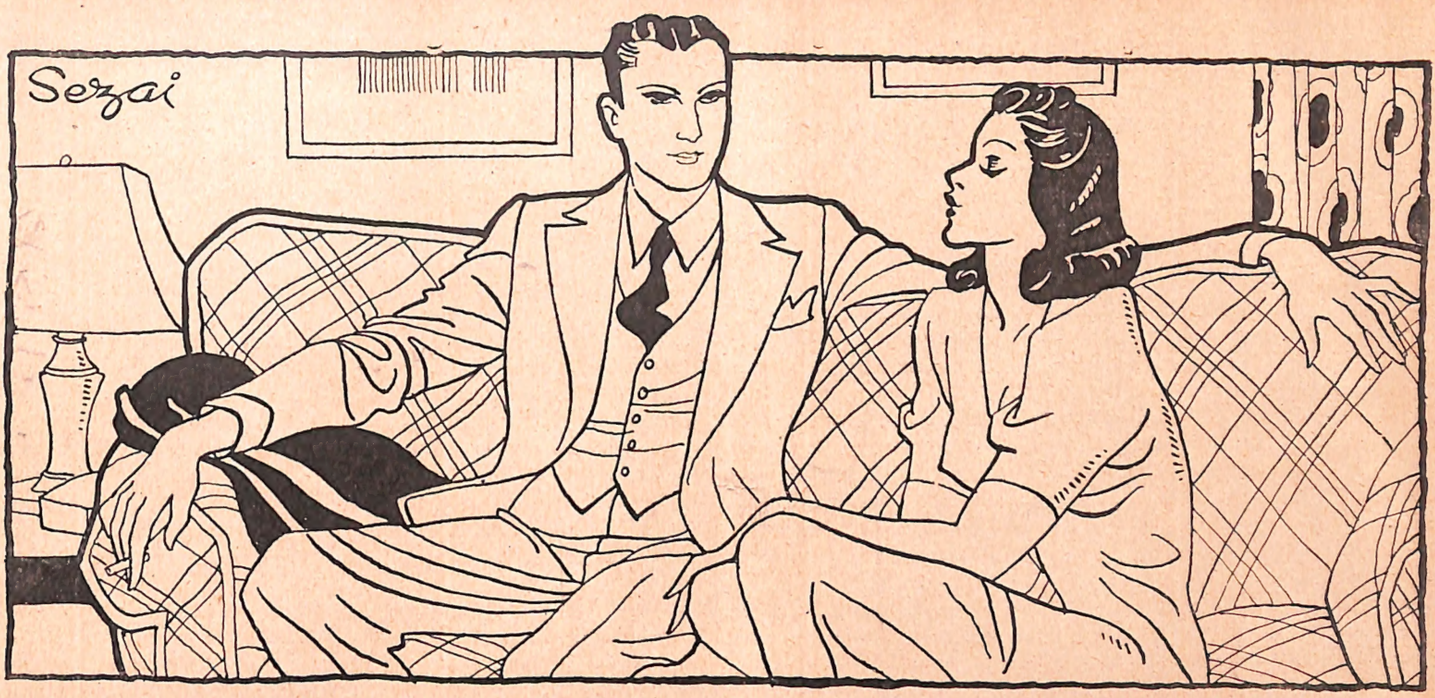

— Yeni elbiseler yaptırmak zorundayım, komşular artık hepsini ezberlediler. Sokağa çıkmıya utanıyorum...
— Onun kolayı var karıcığım, başka mahalleye taşınırız!..

Müzayede Salonunda

HAN, hamam, apartıman yolunda idi; Selmanın tepeden tırnağa kadar mücevheratı, kocasının bankada kasalar dolusu senedat ve tahvilâtı vardı; Cenabıhak onlara bir yerine bin veriyor, en ummadık taraftan mirasa konuyorlar, en şüpheli işlerden kâra giriyorlardı, servet, irat cihetinden İstanbulda parmakla gösterilir bir aile idi.

Bütün bu bolluklar içinde derin bir yoksulluk çekiyorlardı: Çocukları olmuyordu!

Evet, her sene yüz, iki yüz fakir çocuğu sevindiren bu karı - kocanın kendi kanlarından gelen bir çocukları yoktu. Üç, beş tane değil, bir tane çocuk! Bu çocuk hasreti içlerini sızlatıyor, saray gibi evlerini zindan haline getiriyordu.

Hekim, hoca, ilâç, büyü, para etmemişti. İşte on beş senedenberi evli idiler. Baş vurmadıkları çare, adamadıkları türbe kalmamıştı. Buna rağmen bir tane bile çocukları olmuyordu.

Bir gün Selma kocasına dedi ki:

— Evin içinde bizden başka kimsenin sesi işitilmiyor. İşte, hizmetçiler gölge gibi dolaşıyor; uşak, ahçı dilini yutmuş gibi geziyor. Onlar bile bu sessizlikten şikâyetçi. Görmüyor musun, haftada bir adam değiştiriyoruz?

— Peki, ne yapalım?

— Ne yapalım mı? Eve bir ses bulalım. Konuşan, şarkı söyliyen, neşe veren bir ses.

— Bir çocuk mu?

— Hayır. Bizden olmıyan bir çocuk bize talihsizliğimizi daha fazla hatırlatır. Onun için yabancı bir çocuk yerine başka bir şey alalım...

— Gramofon, radyo, hepsi var!

— Fakat onlar canlı değil. Ben canlı bir şey istiyorum. Meselâ bir papağan...

— Papağan mı? Güzel bir düşünce. Fakat bu zaman bir papağan bulunsa bile öyle konuşan, şarkı söyliyen, neşe veren cinsinden olabilir mi?

— Arayan böylesini de bulur.

Selma, o günkü sabah gazetelerinden birini kocasına uzattı; parmağı ile son sayfalardaki bir ilân parçasını gösterdi:

— Oku!

Dedi. Kocası okumıya başladı:

BÜYÜK MÜZAYEDE

«Şişlinin, maruf ailelerinden birinin apartımanında bugün büyük bir müzayede var. Bu müzayededede antika halılar, kıymetli çiniler, yemek, yatak odaları, mükemmel bir salon, nadir tablolar ve güzel bir papağan...»

Kocası ilânı bitirmeden karısına:

— Haydi hazırlan, dedi, müzayedeye gidiyoruz...

Yarım saat sonra müzayede salonunda idiler.

Salon hıncahınç dolu idi. Eşyayı ucuz, pahalı kapatmak istiyen esnaf en muhkem noktaları tutmuştu. Biraz gücüne, kuvvetine güvenenler de ikinci safı işgal etmişlerdi. Selma ile kocası ancak kapının dış eşiğinde avuç içi kadar bir yere sıkışıp kaldılar.

Müzayede devam ediyordu, fakat onlar satılan eşya ile alâkalı değildiler, onlar papağanın sırası gelmesini bekliyorlardı.

Kalabalıktan, havasızlıktan, sıcaktan bunaldıkları, boğulacak hale geldikleri bir sırada mezatçının sesi duyuldu:

— Afrika ormanlarının bülbülü, İstanbul bahçelerinin sünbülü, altın nakışlı, ahû bakışlı bir papağan... Yüz lira!

Selma, kocasını dörttü:

— Arttır!

— Yüz beş!

Mezatçı seslendi:

— Yüz beş lira... Arttıran var mı?

Sıcaktan kısılmış ihtiyar bir ses yükseldi:

— Yüz altı!

Selmanın kocası durduğu yerden bağırdı:

— Yüz on!

— Yüz on bir!

Müzayede kızışmıştı. Selmanın kocası beş arttırınca, kim olduğunu göremediği rakibi bir fazla söylüyor, bu suretle fiyat yükseldikçe yükseliyordu. Nihayet Selmanın kocası:

— Beş yüz!

Diye haykırdı. İnatçı rakip, ayni soğukkanlılıkla, mukabele etti:

— Beş yüz bir!

Selma hiddetinden dayanamadı:

— Bin lira.

Kısa bir süküt. Mezatçının sesi bu sükûtu parçaladı:

— Bin lira, arttıran var mı Satıyorum. Sat...tım!

Papağan bin liraya Selmanın üstünde kalmıştı.

Müzayede bitti. Eşyasını alan gidiyordu. Sıra papağanı almıya gelmişti. Selma kocasile mezatçıya yaklaştı:

— Bari bin lira verdiğimize değer mi?

— Değmez olur mu, bayan? Bine kadar bütün rakamları su gibi biliyor.

— Bundan ne çıkar?

— Daha ne çıksın? Demindenberi müzayedeye iştirak eden kendisi idi, kıymetini bin liraya kadar kendisi çıkardı!

— Affedersiniz, sizi çok beklettim...
— Ben alışkınım istasyon memurluğu ettim!..

Kenarın Dilberi

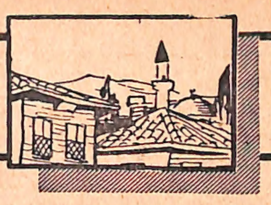

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 3 —

— Hüda bilir, Rabbimin ihsanıdır, verirse verir!

Fatma hanımla Gülizar hanım sabırsızlanıyorlardı. Fakat onlar sormadan Sıdıka hanım söyledi. Köşe minderine oturduktan sonra belindeki kesesinden gümüş tabakasını çıkardı, cıgarasını sardı:

— Hayırdır inşallah deyin de başlıyayım! dedi.

Yüzü gülüyordu. Gözlerinin içinde biraz da gurur vardı. Boynunu, gerdanının güzelliğile mağrur olan bir hindi gibi oynatıyordu.

— Hayırdır inşallah! hayırdır inşallah!.

— Ahmet ne gevezelik etti size?

Fatma hanım sabırsızlanıyordu:

— Onun gevezeliğine bakma, sen anlat hele!..

— Anlatacağım şu: Rabbimin iznile Mahmureciğimi gelin ediyoruz.

Üçü birden:

— Kime ayol! diye bağırdılar.

— Hani bizim Salim efendinin kardeşi var, kayınım Kemal bey.. Zengin bir müteahhidin yanında kâtiptir ya..

Fatma hanım, kendi Mahmudundan aşağı bir adamın, Mahmureye talip olabilmesini düşünerek alaylı bir sesle bağırdı:

— Ay onun o salak oğluna mı?

Sıdıka hanım yan yan Fatma hanıma baktı:

— A kardeş, sen de bırakmazsın ki, söyliyeyim. Ayol, ağzına biraz sakız yapıştır da bekle!..

— Doğru, dedi Seniye hanım. E sonra.. sen anlat, biz bir şey sormayız!

— Bir gün Mahmure Mahmutpaşaya öteberi almıya gitmiş. Bakmış ki, ala ala otobüs parası kalmamış. Kalkmış, amcasına gitmiş, on kuruş otobüs parası istemiş. Lâkin Kemal beyin odasına girdiği zaman, Feyzi bey de orada imiş.

Üçü birden:

— Feyzi bey de kim? diye sordular.

— Canım, müteahhit, zengin müteahhit. Kayınımın müdürü. Mahmuremi görünce ona nezaket göstermiş, oturtmuş. Kayınım da biraderzadem diye Mahmureciğimi Feyzi beye tanıtmış. Bir de baktık ki, ertesi gün, sabahın aydınlığında Kemal bey bizde. Daha bizimki yeni kalkmış, kahvesini içiyor. Ben de kahvaltıyı hazırlamakla meşgulüm. «Aman yenge, gel otur şuraya, konuşacaklarım var!» dedi.

Salim efendi de, ben de şaştık kaldık: «Ayol, dedik, tâ Fatihten buraya bu vakit ne etmiye geldin, ne var, ne oldu? Hayırdır inşallah!» dedik.

Kemal bey oturdu, olanı, biteni bir bir anlattı.

Sıdıka hanım, karşısındakileri merak içinde kıvrandırmak için sustu, yeniden bir sigara yakmıya kalktı. Fakat Fatma hanım dayanamadı:

— Ay vallâhi sen insanı ortasından çat diye çatlatırsın!. Ayol, ne sustun, söylesene!.

— Durun ayol, şu sigaramı sarayım.

— Durmanın sırası mı? Meraktan öleceğiz. Mahmureciğimin başına söyle!.

— Aaa, Allah korusun! Söyliyeceğim, söyliyeceğim! Ne diyordum? Hah, Feyzi bey, Mahmureciğim çıkıp gittikten sonra bizim Kemal beyi odasına çağırmış, karşısına oturtmuş.

— Kemal bey, şu senin yeğenin hanım hakkında biraz malûmat verir misin? demiş.

Kemal bey şaşırmış, Feyzi beyin yanlış bir şey anladığını sanmış:

— Aman efendim, vallâhi yeğenimdir, kardeşimin kızıdır. İsmi de Mahmure. Kocamustafapaşada otururlar. Benim elimde büyüdü, diye yemine başlamış.

Feyzi bey gülmüş:

— Canım demiş, ben senin yeğenin değildir demedim. Nasıl kızdır, nişanlı falan mıdır?

Kayınım da, minelevvel, ilelahir Mahmureciğimi anlatmış, övmüş durmuş. Nihayet Feyzi bey, kalemile önündeki kâğıda bir şeyler çızıp düşündükten sonra:

— Kemal bey, demiş. Biliyorsun ki, ben bekârım. Yaşım da 42 ye geldi. İhtiyar sayılmam, genç de değilim. Bugüne kadar evlenemeyişimin sebebi, ruhuma göre bir eş bulamadığım içindir. Halbuki bugün yeğenini gördükten sonra kanaat getirdim ki, bu hanım kız, tam benim ruhumun istediği gibi bir kızcağız. Acaba Mahmure hanımı istesem anası, babası, sen bu teklifimi nasıl karşılarsınız?

Sıdıka hanım, neşeli bir kahkaha attı:

— Aa, orada olaydım da kayınımın şaşmasını göreydim. Bize anlatırken bile ağzı kalaycı körüğü gibi açık duruyordu. Ama, onun yerinde ben bulunsaydım, ben de şaşar kalırdım, doğrusu piyango ayol!..

— Çok mu zengin?

— Zengin de lâf mı ayol Maçkada saraylar gibi bir apartımanı, aşağıda Sirkecide hanları, bankada sayısız parası varmış..

Fatma hanım hasetten çatlıyacaktı:

— Aman Sıdıka kardeş, adamcağız bari hasta masta olmasın!

— Ne gibi hasta?

— Olura!. Belki de frengili falandır da.. hani...

Sıdıka hanım yeniden ince bir kahkaha attı. Bu kahkahanın mânasında biraz da, Fatma hanımın garaz ve kinine âşinalık vardı:

— Ayol adamı dün gördük. Aslanlar gibi, levent boylu, temiz pâk, güzel adamcağız!

Seniye hanım hayretle:

— Ay, dün buraya mı geldi? diye bağırdı.

— Elbette. Hem de tamam iki saat oturdu.

Üçü birden biribirlerinin yüzlerine baktılar:

— Aa, doğrusu aşkolsun! Ayol biz nasıl oldu da duymadık.

— Hem de koskoca, kırmızı bir otomobille geldi. Otomobil kapıda bekliyeydi, belki duyardınız!

Gülizar hanım:

— Vallâhi biz iki gündür ters tarafımızdan kalkıyormuşuk. Hadi ben benimkinin hastalığı ile uğraşıyordum, ya size ne oldu, a karılar?

Sıdıka hanım hâlâ dünkü zi-

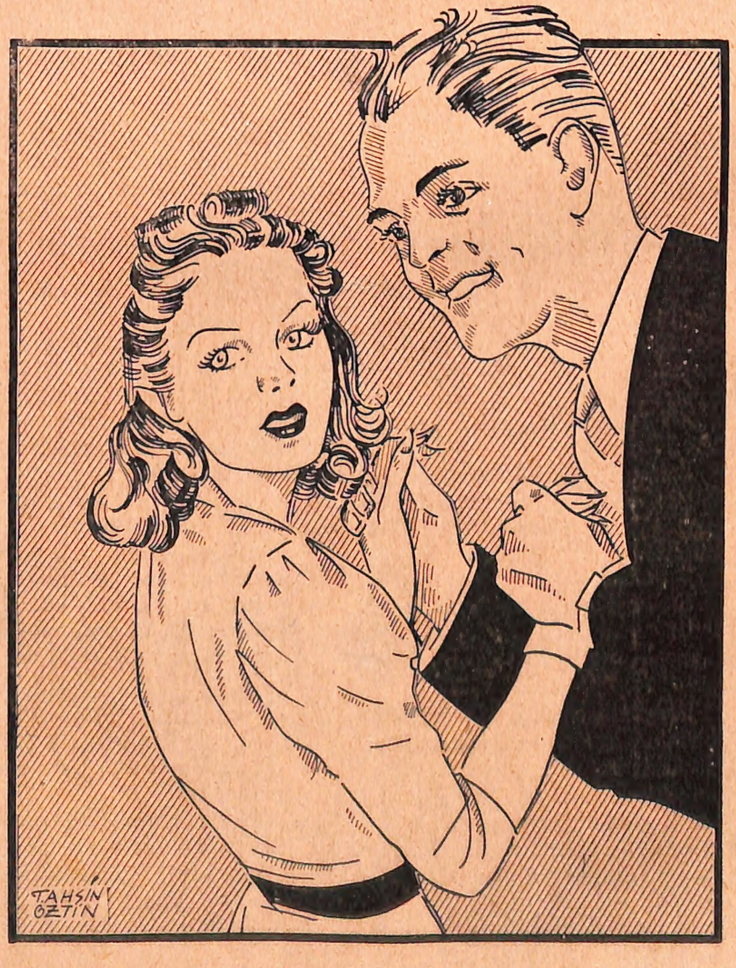

— Bir randevu vermezseniz kendimi...
— Denize mi atacaksınız?..
— Hayır, bir içkili lokantaya!...

yaretin tesiri altında, rüyada imiş gibi konuşmasına devam etti:

— Kayınım Feyzi beye hay hay dedikten sonra Feyzi bey ertesi sabah bize gelip meseleyi açmasını, istersek öğleden sonra kendisinin de bizleri ziyaret edeceğini söylemiş. Nasıl kabul etmeyiz. Bu yaştan sonra kim rahat yüzü görmek istemez ki, ayol!..

— Eeee, sonra?

— Sonrası o gün bizimki daireye gitmedi. Öğleden sonra da koca otomobil kapıya geldi çattı. Ay, vallâhi ben ömrümde böyle yürek çarpıntısı görmedim. Adamcağızı kapıdan karşılarken hanidiyse düşüp ölecektim. O önde, Kemal bey arkada içeriye girdiler. Daha ilk bakışta kanım kaynadı doğrusu, ne yalan söyliyeyim. Heybetli bir adam. Lâkin öylesine de nazik ki.. hemen benimle toka etti, geçti misafir odasına oturdu. Hani ey Allahın kulu, kız alacağın evin bir sağına soluna bak, nesi var, nesi yok gör. Hayır, efendi efendi bizimkille konuştu. Şundan bundan bahsetti.

— Arkası var —

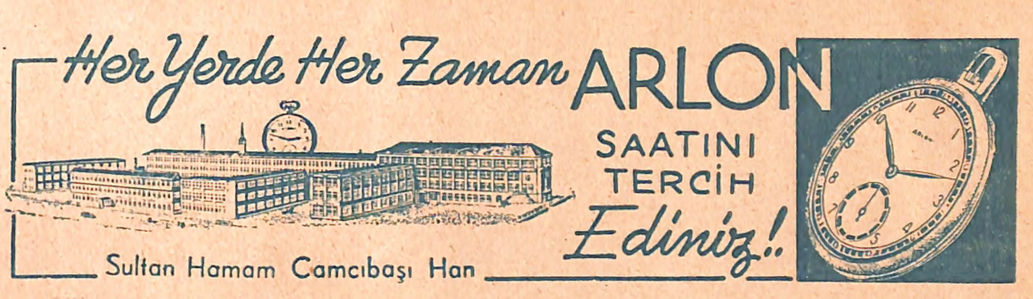

Ademi iktidar
VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOBIN
Her eczanede bulunur. P.K. 1255
reçete ile satılır.

Fazla | şişmanlığa karşı
RADYOKARBON
Mide ve Barsakların muntaza çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

Şayed siz de bu cazip güzellik reçetesini kullanırsanız, siz de bu iltifata nail olabilirsiniz. Çünkü bu reçete en sert ve çirkin bir cildi kadife gibi yumuşatıp beyazlatır, saf ve taze cazibe ile süsler. Tokalon kreminde mevcut kıymetli cevherler siyah noktaları eritir, acık mesameleri sıklaştırır, ve cilde bir gül yaprağı yumuşaklığı verir ve şayanı peristiş bir ten temin eder. Tokalon kremi her yerde satılır.

Brunswick

ANDREWS SISTERS
03254 The Booglie Wooglie Piggy / The Nickel serenade

BING CROSBY
03289 The Anniversary Waltz / The Whistler's mother-in-law
03312 Miss you / Mandy is two
03350 On behalf of the visiting firemen / The lamplighter's serenade

CASA LOMA ve Orkestrası
03339 Autumn Nocturne / One dozen Roses

DECCA

VERA LYNN
F 8014 My sister and I / You and I
F 8028 I dont want to set the world on fire / There's a land of begin again
F 8042 When you come home again / You're in my arms
F 8093 What more can I say / Concerto for two

R. A. F. Orkestrası
F 7967 Sand in my shoes / I'll never let a day go by
F 8195 Jealousy (Tango) / Daybreak.

OSCAR RABIN ve Orkestrası
F 8116 This is no laughing matter / Russian Lullaby (Vals)
F 8123 Tica-ti, Tica-ta / Angeline
F 8144 You again / Somebody else is taking my place
F 8240 Love is a song / Only you

TONY MARTIN
F 8205 To-night we love / Sleepy lagoon
F 8230 Anywhere on earth is heaven / Here you are

DECCA ve Brunswick
Gramofon Plâklarında

Neorin
Nezleyi Derhal Keser

GRİPİN
Romatizma, baş, diş, nezle,
nevralji, kırıklık
ve bütün ağrılarınızı keser
Icabında günde 3 kaşe alınabilir

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası
Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

KARİKATÜR

TOMBUL TEYZE BEYOĞLUNDA:

— Kocacığım, şu mankenin üstündeki elbiseyi bana al...

— Aman karıcığım, sen onu nasıl giyersin

— Giymek için değil ayol.. şemsiyeme kılıf yapacağım!..